

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/273/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114220268
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114220268.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: mBank SPOLKA AKCYJNA, akciová spoločnosť, so sídlom Senátorská 18, Varšava, Poľska republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky mBank S.A., pobočka zahraničnej banky so sídlom Pribinova 10, Bratislava, IČO: 36819638, zastúpený: advokátska kancelária MCGA legal s.r.o. so sídlom Partizánska 2, Bratislava p r o t i žalovanému: P. O., A.. XX.X.XXXX, W. F., Č. XX, o zaplatenie 1015,95 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou zo dňa 21.7.2014 sa domáhal od žalovaného zaplatenia zostatku istiny vo výške 1015,95 Eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 266,21 Eur, úrokov z omeškania vo výške 9,50% zo žalovanej sumy od 5.10.2011 do zaplatenia, z uvedenej sumy a za uvedené obdobie uplatnil aj zmluvné úroky vo výške 17,99 Eur. Nárok uplatnil zo zmluvy o používaní kreditnej karty uzavretej medzi účastníkmi dňa 30.6.2009.

Neskôr podaním zo dňa 2.9.2014 zmenil žalobný petit tak, že žiadal o zaplatenie zostatku istiny vo výške 1015,95 Eur, kapitalizovaného úroku z omeškania vyčísleného do dňa 19.8.2014 v sume 710,29 Eur a za nasledujúce obdobie, teda od 20.8.2014 do zaplatenia uplatnil úrok z omeškania vo výške 15,15% ročne zo sumy 1.015,95 eur. Súd túto zmenu žaloby pripustil uznesením č.k. 11C 273/2014-67 zo dňa 29.12.2014. Suma 1.015,95 eur teda podľa žalobcu je nesplatený zostatok istiny, avšak k špecifikácii výšky kapitalizovaných úrokov z omeškania sa právny zástupca žalobcu nevedel vyjadriť, poukázal len na automatizovaný systém banky, ktorý doložil do spisu.

Žalovaný sa doposiaľ k žalobe nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená ešte dňa 6.10.2014 a podobne sa bez ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie, napriek riadnemu doručenému predvolaniu dňa 24.1.2015. Súd preto s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výpisom z kreditnej karty, žiadosťou o poskytnutie kreditnej karty, formulárom zmluvných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvou o používaní kreditnej karty, odstúpením od zmluvy zo dňa 4.10.2011, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu a zistil tento skutkový stav:

Dňa 30.6.2009 žalovaný požiadal žalobcu o poskytnutie kreditnej karty mBank. V ten istý deň účastníci uzavreli a podpísali zmluvu o používaní kreditnej karty mBank č. HCS066656831/2009. Podľa bodu 2.1

zmluva sa uzatvára na dobu určitú do uplynutia lehoty splatnosti úveru. Podľa bodu 2.2 lehota splatnosti úveru je 12 mesiacov počnúc dňom poskytnutia úveru majiteľovi.

Podľa bodu 3.1 platnosť zmluvy a lehota splatnosti úveru sa automaticky predlžuje na ďalších 12 mesiacov s dodržaním úverového limitu platného v posledný deň aktuálnej doby platnosti pod podmienkou, že majiteľ riadne plnil záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy a obchodných podmienok. Majiteľ pritom môže zrušiť automatické predlžovanie platnosti zmluvy písomným oznámením doručeným mBank najneskôr 30 dní pred uplynutím aktuálnej doby platnosti zmluvy (bod 3.2).

Na uvedenú zmluvu sa viaže aj formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý opäť podpísali obaja účastníci. V ňom sa uvádza celková výška spotrebiteľského úveru - 1.000 Eur, výška mesačnej splátky - minimálne 3% z dlžnej sumy, uvedená je ročná úroková sadzba 17,99% a v bode G sú vymenované spôsoby zániku zmluvy o spotrebiteľskom úvere - splnenie záväzku a odstúpenie od zmluvy veriteľom alebo dlžníkom.

Zmluva o používaní kreditnej karty obsahuje údaj o RPMN úveru - 20,83 %, priemernú hodnotu RPMN - 19,33 %, tiež celkové náklady úveru - 97,89 Eur.

Listom zo dňa 4.10.2011 žalobca odstúpil od zmluvy o používaní kreditnej karty z dôvodu omeškania žalovaného so splácaním viac ako 2 splátok úveru.

Žalobca na pojednávaní potvrdil, že uvedený list bol žalovanému zasielaný poštou, nedisponuje však dokladom o jeho doručení. Potvrdil však, že v zmysle VOP žalobcu nastala fikcia o jeho doručení dňa 7.10.2011.

Podľa VOP žalobcu účinných od 11.11.2007 konkrétne časti 4.5 označenej ako „oznamovanie, doručovanie a preberanie písomností“ a to konkrétne podľa bodu 4.5.5 pri doručovaní písomností poštou sa písomnosti považujú za doručené v tuzemsku 3. deň po ich odoslaní a v cudzine 7. deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou tak, ako to vyplýva z § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Podľa § 52 ods. 1 OZ (v znení účinnom od 1.1.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Spotrebiteľské zmluvy sú teda zaradené do Občianskeho zákonníka (a to aj v prípade, ak sú uzavreté podľa Obchodného zákonníka) a preto majú občianskoprávny charakter. Akékoľvek pochybnosti v tomto smere zákonodarca odstránil zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorý doplnil § 52 ods. 2 o nasledovnú vetu: „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“.

Záver o občianskoprávnom charaktere spotrebiteľských zmlúv vrátane spotrebiteľských úverov bol prijatý už v mnohých súdnych rozhodnutiach, napr. v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove 1Co 154/2014 zo dňa 8.10.2014 alebo Krajského súdu v Trnave 11Co 47/2014 zo dňa 22.10.2014.

Vychádzajúc z občianskoprávneho charakteru spotrebiteľskej zmluvy a skutočnosti, že úprava odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa výhodnejšia ako jeho úprava v Obchodnom zákonníku, s použitím § 54 ods. 1 OZ sa posudzuje tento inštitút podľa Občianskeho zákonníka. Opäť v tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť poslednú vetu § 52 ods. 2 OZ. Navyše súd dodáva, že právne posúdenie odstúpenia od zmluvy pri spotrebiteľskom úvere podľa Občianskeho zákonníka bolo predmetom aj ústavnej sťažnosti, ktorou sa zaoberal Ústavný súd v rozhodnutí I.US 402/13 a sťažnosť v tomto smere ako nedôvodnú odmietol. Napokon na podporu tohto názoru svedčí aj skutočnosť, že zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je pri § 5, ktorý upravuje odstúpenie od zmluvy veriteľom v prípade, ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako 3 mesiace alebo dvoch splátok a pritom pri odstúpení od zmluvy, je v poznámke odkaz na § 48 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Ako už súd konštatoval, účastníci si v zmluve dohodli možnosť odstúpenia od zmluvy a ako potvrdil právny zástupca žalobcu na pojednávaní, účinnosť doručenia odstúpenia od zmluvy nastala 7.10.2011 v dôsledku fikcie o doručení podľa VOP. S poukazom na § 48 ods. 2 OZ sa zmluva o úvere zrušila od začiatku (ex tunc) a preto účastníci sa majú vyporiadať podľa zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia a to konkrétne podľa § 457 OZ. Podľa citovaného ustanovenia ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

S účinnosťou od 1.5.2014 súdy sú povinné ex offio pri spotrebiteľských veciach posúdiť aj možnosť premlčania nároku.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. v znení zák. č. 102/2014 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Pre vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo žalobcovi vo forme poskytnutých finančných prostriedkov žalovanému platí dvojročná subjektívna premlčacia lehota, ktorá plynie odo dňa po odstúpení od zmluvy t.j. od 8.10.2011 a ktorá uplynula 8.10.2013. Keďže však žaloba bola podaná až 21.7.2014, súd poukazom na premlčanie uplatneného nároku žalobu zamietol.

Náhradu trov konania si podľa § 151 ods. 1 O.s.p. uplatnil len žalobca, ten však bol v konaní neúspešný a preto s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.